

CLASSIC MOTOCROSS des NATIONS 2009

Viisikymppisissä luotettiin pääosin viime vuoden hopeamitalisteihin. Heidän lisäksi Viitasen Alpo pääsi nyt - ”kypsällä iällä” - viimein mukaan viisikymppisiin oltuaan pitkään nelikymppisten kantavia voimia. Myös tämä joukkue kuului vedonlyöntikertoimien mukaan mestariehdokkaisiin.

Peter Willems ajoi Lindströmillään nopeasti ja tyylikkäästi.

Nuorimpien joukkue muuttui viime vuodesta melkoisesti: lopulta viime vuoden mestareista mukana Hollannissa oli vain Mikko Hahto. Juha Monto ilmoitti jo Joutsan kisan yhteydessä että ei käsivaivojen vuoksi osallistu ja joukkueeseen nimettiin Jorma Kakko. Kari Laaksonen ja Antti Rannikko loukkaantuivat molemmat muutama viikko ennen kisaa ja heidän tilalleen nimettiin Jyrki Lahti ja Jouni Tiitta.

Joukkue-MM ajettiin 12.9.2009 Boekelin radalla Hollannissa. Suomella oli viime syksyn kotikisan jälkeen puolustettavana mitalisija jokaisessa luokassa, ja tavoitteena oli vielä parantaa edellisen vuoden kaikkien aikojen parasta menestystä.

+60-luokassa kehään heitettiin ”dream-team”, jonka mahdollisuus kultaan oli todella hyvä: Heikki Nurminen voitti kuluneella kaudella kansainvälisen Uve Lundell -sarjan ja Pauli Piippola on radalla vielä häntäkin ripeämpi. Seppo Paakkinen ja Kyösti Hartikainen ovat myös molemmat nopeita kuskeja. Vaikka muiltakin mailta toki löytyy kovia kilpailijoita, niin joukkueemme kärjen laajuus oli etukäteen katsottuna ylitse muiden.

Kisapäivä oli aurinkoinen koko päivän vaikka Hollannissa oltiin. Rata oli pääosin pehmeää hiekkaa, kierrellen metsäisessä maastossa ilman luonnon korkeuseroja. Tällä raskaalla radalla kuskin ja pyörän piti olla kunnossa.

Ensimmäisenä kisaan lähtivät 6-kymppiset. Paakkisen ja Hartikaisen refleksit olivat puomin kaatuessa vielä kesälomalla ja herrat saivat aloittaa kisan jälkijoukoista. Nurminen ja Piippola onnistuivat sen sijaan hyvin ja olivat alkumutkissa kympin sakissa. Hollannin Peter Willems (Lindström 360 -64) tempaisi heti alussa hurjan keulan ja näytti että muilla ei ole mitään mahdollisuutta, mutta sitten miehelle tuli vastoinkäymisiä ja sijoitus maalissa oli 13. Andy Robertson (CZ 360 -65), nousi kärkeen perässään Pauli Piippola Jawa 340 -65:lla, sitten lisää englantilaisia: Guy Windsor (Jawa 500 -65) ja Terry Challinor (Triumph 650 -65). Piippola joutui pian löysäämään vauhtia kun pakoputki irtosi. Se oli paha takaisku, koska Nurminen keskeytti kun kaasukahva alkoi pyöriä sarvessa. Hän ei saanut kierrettyä kaasua, pyörä kävi koko ajan laihoilla ja melkein leikkasi kiinni. Heikin pyörässä kokeiltiin metanolia, joka on sallittu polttoaine kyseisissä kisoissa. Moottori lämpeni pienillä kierroksilla ajaessa liikaa. Paakkinen ja Hartikainen ajoivat hyvin ja napsivat miehiä edeltään tasaiseen tahtiin. Ruutilipulle tultiin järjestyksessä Robertson, Windsor ja Martin Pedersen (Tanska). Seppo oli hienosti seitsemäs ja Kyösti yhdestoista. Pauli nilkutti maaliin sijalla 26.

Pauli Piippola

Seppo Paakkinen

Heikki Nurminen

Kyösti Hartikainen

Toisessa erässä ensimmäiseen mutkaan tuli viiden ensimmäisen joukossa kolme englantilaista ja kaksi hollantilaista mutta kuudentena – uskomatonta kyllä, Piippola 2-tahtisella Jawalla! Myös Nurminen onnistui hyvin. Hartikaisella kävi noutaja lähellä kun eräs ruotsalainen kippasi lähtösuoran päässä oikein kunnolla ja lähetti ajokkinsa maata kiertävälle radalle. Kyösti oli onneksi sen verran edellä, ettei kolahtanut, ja hänkin pääsi aloittamaan kisan kunnialla. Tosin Paakkisen kanssa joukon loppupäästä. Toiselle kierrokselle lähdettiin Robertsonin johdolla mutta Piippola oli aivan kannassa, ja eipä aikaakaan kun hän siirtyi ykköseksi. Mielenkiintoista oli huomata että myös kolmannella sijalla ajettiin 2-tahtisella pyörällä (Willems). Nurminen jatkoi vahvaa ajoaan parhaana 4-tahtisena sijalla 4. Hartikainen oli Husqvarnallaan nostanut sijoitustaan roimasti, ohittanut mm. Terry Challinorin. Myös Paakkinen nousi tuloslistalla koko ajan. Piippola jätti Robertsonin ja oli reilussa johdossa kun pehmeä hiekka teki temppunsa ja Piippola kaatui. Hän satutti kättään niin paljon

ettei pystynyt jatkamaan. Näin Roberton sai toisen erävoiton "lahjaksi". Nurminen oli komeasti toinen ja Hartikainen kymmenes, Paakkinen 13. Suomalaisten sijoitukset olivat hyviä mutta Piippolan jossitteluksi jääneet huippusijoitukset jättivät joukkueen tuloslistalla viidenneksi. Mestaruus meni Englantiin, hopea Hollantiin ja pronssi Tanskaan.

5-kymppisissä Hollannin Peter v.d. Niewenhof (CZ 380 -70) oli omaa luokkaansa. Taktiikkana näytti olevan "kärkeen ja karkuun" ja se toimi. Lars Envall BSA 600 -69:llä tuli ensimmäiseltä kierrokselta toisena mutta jo selvästi jääneenä. Jukka Penttilä aloitti meikäläisistä parhaiten sijalla 5. Muut suomalaiset olivat peräkkäin sijoilla 12.–14. Lasse Rantanen jätti lähdössä vaihteen vapaalle ja oli aluksi aivan viimeisten joukossa. Siitä sisuuntuneena hän painoi koko erän "apinan raivolla" leikkien Kalle Palanderia; kilpakumppanit toimivat lähinnä pujottelukeppeinä ja maalissa Lasse oli toinen! Jukka Penttilä ajoi erinomaisesti kärkiporukassa koko kisan ja oli lopulta kolmas. Kisan puolivälissä peräkanaa ajaneille Alpo Viitaselle ja Timo Järviselle alkoi tekniikan jumalatar kääntää selkäänsä. Viitaseen Eso savutti uhkaavasti ja hetken kuluttua Järvinen ajoi radan sivuun ja vietti siinä pitkän tovin: CZ leikkasi kiinni! Alpo pääsi savuverhosta huolimatta hyvin erän loppuun, ja oli seitsemäs. Järvisen tulos oli 24.

Timo Järvinen

Alpo Viitanen

Jukka Penttilä

Lasse Rantanen

Toisen erän lähdössä Rantanen varmisti että vaihde on puomin kaatuessa päällä ja kiihdytti "zeterinsa" terhakasti. Hän aloitti kisan viidennen sijan korvilla, lähituntumassa Järvinen ja Penttilä. Viitanen antoi muille tasoitusta ja lähti kaikkien perään. Tässä luokassa ei päivän nopeimmasta kuljettajasta ollut epäselvyyttä. Peter v.d. Nieuwenhof otti toisenkin erän voiton, vaikka seuraavana ajanut Rantanen piti huolen siitä, ettei puukenkämies joutanut tässä erässä maisemia ihailemaan. Viitaseen Eso jatkoi savuttamista enemmän kuin EU:n päästökaupan osuudet maallemme sallivat. Suomihan on tunnetusti Unionin mallimaa ja varmaankin tästä syystä Viitanen parkkeerasi ajokkinsa pian radan varteen. Sitten ei savunnut enää kuin Alpon pää... Nyt oli muiden päästävä ongelmitta maaliin, etteivät ensimmäisen erän hyvät sijoitukset murenisi. Ja

kyllähän suomalaisen mieheen voi luottaa! Rantanen säilytti toisen sijansa ja Penttilä ajoi taas hienosti kolmanneksi. Kun Järvinen toi kaksipuolikkaan CZ:nsa sijalle 9. niin suomalaisten leirissä alkoi kiivas pistelasku. Ja kultaahan siitä tuli! Suomen pisteet olivat 26 ja toiseksi tulleella Hollannilla 36 pistettä. Hollannin nopein mies, hallitseva Euroopan mestari Simon Schram jr. oli loukkaantumisen vuoksi pois kisasta. Mikäli hän olisi ollut mukana niin olisi voinut mennä jo tiukalle... Kolmas oli Tsekki, 82 p. Alustava palkintojenjako pidettiin kisojen jälkeen varikolla ja muiden ruiskiessa kuohujuomat taivaalle, ohjasivat suomalaiset ne tarkasti kitusiinsa. Se on oikein, hyvän aineen väärinkäyttö on vakava asia. Vähän niin kuin laihialaismies, joka ei hääyönä saattanut mennä morsiamensa viereen, koska vaarana oli että joutuu antamaan omasta pussista ... Varsinainen palkintojenjako oli iltajuhlan yhteydessä ja siihen mennessä meikäläiset olivat saaneet nestehukkansa korjattua. Enää ei roiskeita säästeltä. Alpo antoi soittaa joukkueenjohtaja Veijo Paappasen ojentamasta kolmen litran kuoharipullosta sydämensä kyllyydestä ja niinhän siinä kävi etteivät paikan sähkölaitteet kestäneet sitä vaan valot olivat melko pitkään poikki. Pimeää menoa!

Pena laittaa keulan oikeaan momenttiin.

Nils Erik Mogensen, Tanska, Hva 250 1968

+35-luokassa viivalla oli täydet 40 kilpailijaa. Jorma Kakko sai Husqvarna 450 -72:lla hyvän lähdön mutta joutui ensimmäisessä mutkassa toisten yliajamaksi, ja kaatui. Hän joutui aloittamaan kisan viimeiseltä sijalta. Eikä muidenkaan meikäläisten lähtö – Jyrki Lahtea lukuun ottamatta - nappiin mennyt. Pisamanaamaiset pekonia popsivat ystävämme eli englantilaiset onnistuivat sen sijaan hyvin ja pitivät aluksi kaksoisjohtoa (Scott Hayworth / Carl Pope) perässään Lahti. Eka kierroksen päättyessä Hahto oli noussut jo kympin korville ja Tiitta oli joukon puolivälissä. Lahti onnistui ohittamaan Popen mutta sitten CZ:sta hajosi vasemman puolen jalkatappi ja ajaminen muuttui melkoisen hankalaksi. Kuoppaisella radalla yhdellä jalalla seisten ajaminen ei ole nopein tapa edetä ja ukkoa alkoi punkemaan ohi. Ruutulipulla Jyrki sai todeta olevansa 22. Hayworth meni menojaan erävoittoon. Toinen oli Pope ja kolmas tanskalainen Ejvind Bodker. Hahto oli kaksipuolikkaalla CZ:lla suomalaisista paras, maalissa 9. luistavasta kytkimestä huolimatta. Kakko onnistui nousemaan mukavasti sijalle 16. perässään Tiitta.

Suomalaiset onnistuivat toisen erän lähdössä paremmin. Kakko luikahti seitsemänneksi perässään Lahti. Hahto oli 12. ja Tiitta 20. Alkukähinöiden häivettyä kärjessä porhalsivat taas Hayworth ja Pope, Lahti kolmantena. Hahto ja Kakko ajoivat peräkkäin kympin paikkeilla. Lahti ajoi mahtavasti ja ohitti muutaman kierroksen jälkeen Popen mutta Hayworthin voittoa hän ei sentään pystynyt uhkaamaan. Maalissa toinen.

Sitten tekniikka petti taas! Tällä kertaa Hahton CZ juopui, ja peliä selvitellessä meni aikaa. Sama tapahtui vielä toistamiseen ja noissa touhuissa sijoitus romahti niin että hän oli lopulta 30. Kakko oli mukavasti 13. ja Tiitta 28. Englanti vei mestaruuden selvästi ennen Hollantia ja Ruotsia. Suomen kohtalona oli se keljuin paikka eli neljäs.

Jouni Tiitta

Jyrki Lahti

Mikko Hahto

Jorma Kakko

Ilman teknisiä ongelmia Suomi olisi ollut mitaleilla jokaisessa luokassa. Jos ja jos niin...
18.9.2010 Classic Motocross des Nations ajetaan Italiassa Gallaraten radalla Milanon pohjoispuolella. Alla vanha kuva ko. radalta.

